

ЗБІРНИК

НАУКОВИХ

ПРАЦЬ

МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«РЕФОРМУВАННЯ ТА
РОЗВИТОК НАУКИ:
СУЧASNІ ВИКЛИКИ»

ЧАСТИНА III

ЦЕНТР
НАУКОВИХ
ПУБЛІКАЦІЙ

м. Київ | 2 лютого 2013 року

— МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ
— «РЕФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК НАУКИ: СУЧASNІ ВИКЛИКИ»

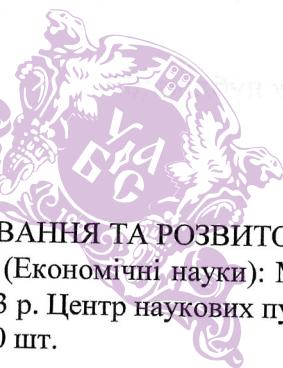
Матеріали

МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «РЕФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК НАУКИ: СУЧASNІ ВИКЛИКИ»

ЧАСТИНА III

(м. Київ, 2 лютого 2013)

State Higher Educational Institution
“UKRAINIAN ACADEMY OF BANKING
OF THE NATIONAL BANK OF UKRAINE”,
m. Kyiv – 2013
© Центр наукових публікацій

РЕФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК НАУКИ: СУЧASNІ ВИКЛИКИ –
Частина III (Економічні науки): Міжнародна конференція, м. Київ, 2
лютого 2013 р. Центр наукових публікацій. – 128 стр.
Тираж – 300 шт.

УДК 082

ББК 94.3
ISSN: 6827-3412

Видавництво не несе відповідальності за матеріали опубліковані в
збірнику. Всі матеріали надані а авторській редакції та виражають
персональну позицію учасника конференції.

Контактна інформація організаційного комітету конференції:

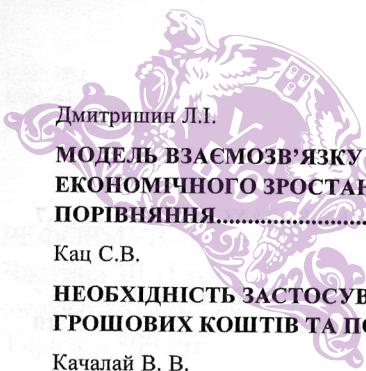
Центр наукових публікацій

e-mail: s-p@cnp.org.ua

Web: www.cnp.org.ua

ЗМІСТ

Амалбекова Г.Е.	ІНВЕСТИЦІОННИЙ КЛІМАТ В РЕСПУБЛІКЕ КАЗАХСТАН	7
Балащук Я.О.	ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ОРЕНДИ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ВІДПОВІДНО ДО НАЦІОНАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ УКРАЇНИ	10
Блінкін Є.В.	ФІНАНСОВА СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВА В ПІСЛЯКРИЗОВИЙ ПЕРІОД	12
Богатирьова Є.М.	ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	16
Буй Т.Г.	НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ НЕПРЯМОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ	18
Борова І.В., Бур'янова Г.В.	БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ	21
Череп А.В., Вовк Я.Г.	МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ПЕРСОНАЛУ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	24
Галайдіда О.В.	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МАРКЕТИНГОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	26
Гвізда М.	ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПОДАТКОВОГО КОНСАЛТИНГУ В УКРАЇНІ	30
Дашко І. М. , Харочкіна О. В.	РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ	33
Дерев'янко О.Г.	КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ РЕПУТАЦІЮ ПІДПРИЄМСТВА PR-ЗАСОБАМИ	37
Деренська Я.М.	СКЛАДОВІ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ЗМІСТОМ ПРОЕКТУ	39

Дмитришин Л.І.

МОДЕЛЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ РОЗПОДІЛУ ДОХОДІВ І ТЕМПІВ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ З ВРАХУВАННЯМ СОЦІАЛЬНОГО ПОРІВНЯННЯ.....41

Кац С.В.

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІЗУ ВІДНОСНИХ ПОКАЗНИКІВ ГРОШОВИХ КОШТІВ ТА ПОТОКІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....44

Качалай В. В.

ПЕРСПЕКТИВИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ КАЙДЗЕН-КОСТИНГУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ-ВИРОБНИКАХ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ.....47

Кондратьєва О.Ю.

СОБІВАРТІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ТА ВИЯВЛЕННЯ РЕЗЕРВІВ ЇЇ ЗНИЖЕННЯ.50

Кримова О.А., Одінока І. П.

ДЕЯКІ НАСЛІДКИ ФІНАНСОВОГО ТА ПОДАТКОВОГО ОБЛІКІВ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ 54

Лагута С.М.

ПЕРЕДОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ АГРОХОЛДИНГІВ ...56

Литвинюк О.В.

БАНКІВСЬКІ РЕСУРСИ - ОСНОВНИЙ ЕЛЕМЕНТ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ТА ПАСИВАМИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ..59

Мадымар М. С., Рахімжанова Т. А.

ПОКАЗАТЕЛИ ЕФФЕКТИВНОСТИ АКТИВОВ КАЗАХСТАНСКИХ БАНКОВ 63

Медвідь В. Ю.

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ АСИМЕТРІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ 66

Нежива М.О.

ФІНАНСОВІ РЕЗЕРВИ ЯК ОБ'ЄКТ АУДИТУ 69

Овчиннікова О.О.

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗКРИТТЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВАМИ ДЕРЖАВНОГО ТА КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРІВ ЕКОНОМІКИ 72

Пластун В.Л., Пластун О.Л.

ЗНАЧЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНИХ ІНВЕСТОРІВ У СТРУКТУРНОМУ ТА ІНФРАСТРУКТУРНОМУ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ 76

Поліщук О.А.

ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ РИНКУ ПРАЦІ ЯК ОБ'ЄКТА ДОСЛІДЖЕННЯ 78

Решетняк А.О.

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ ЕКОНОМІЧНИМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ: ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ 81

Ротанов Г.М.

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМISЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....83

Стецюк А.Ю.

ПРОБЛЕМИ щодо ДЕРЖАВНОГО РЕГУлювання ТАРИФІВ У СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ 85

Толстошевська А.В.

РЕАЛІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ КРЕДИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКАМИ УКРАЇНИ.....86

Топузов М.О.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ВИЩОЇ ШКОЛИ 88

Чаварга Н.

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ У 2013 РОЦІ В УКРАЇНІ.....91

Шавлюк А.О.

ДОЦІЛЬНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ ДІЛОВОГО ПАРТНЕРСТВА 93

Шаповалова В., Тюменцева О.

МОДЕлювання РИНКУ НЕРУХОМОСТІ УКРАЇНИ ЗА ДОПОМОГОЮ ПРИКЛАДНОГО ІМІТАЦІЙНОГО ПАКЕТУ VENSIM 97

Гожда О.О., Шевченко А.В., Ткачук О.В.

ПРОБЛЕМИ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ 100

Ткаченко О. В., Шеліховська О. О.

ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ, ЯК ІНДИКАТОР ДІЯЛЬНОСТІ 102

Шеховцева Г.

КРИЗА НЕОКЛАСИЧНОЇ ПАРАДИГМИ ТА ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ 107

Мулик Я.І., Шкарпітна Г.В.

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛЬСЬКОГО ВИЗНАЧЕННЯ ТА ОБЛІКУ

ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК 110

Пластун В.Л.

доц. кафедри фінансів ДВНЗ «УАБС НБУ», м. Суми

Пластун О.Л.

доц. кафедри бухгалтерського обліку та аудиту ДВНЗ «УАБС НБУ», м. Суми

ЗНАЧЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНИХ ІНВЕСТОРІВ У СТРУКТУРНОМУ ТА ІНФРАСТРУКТУРНОМУ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ

Інституційні інвестори мають суттєвий вплив на загальну структуру фінансових ринків. Країни, в яких набули розвитку системи недержавного пенсійного забезпечення (наприклад, США, Великобританія), як правило, мають добре розвинуті ринки цінних паперів, в той час як ринки капіталів (особливо ринок акцій) відносно нерозвинені у країнах із незначним за розміром сектором НПФ (наприклад, в Німеччині, Італії). Хоча пенсійні фонди в принципі можуть розвиватись і шляхом надання позик (за умови відсутності законодавчих обмежень) та інвестицій в нерухомість, їх переваги проявляються саме на фондовому ринку через можливості диверсифікації ризиків та за рахунок менших транзакційних витрат.

Динамічний розвиток сектору інституційного інвестування може суттєво впливати на роль домінуючих фінансових посередників в банкоорієнтованих фінансових системах, які склались, наприклад, в Німеччині, Японії, Нідерландах. Зокрема, пенсійні фонди, які інвестують суттєву частину своїх активів в акції, будуть лобіювати проведення змін в законодавстві, які стосуються інших фінансових посередників, з метою отримання конкурентних переваг чи забезпечення рівних можливостей провадження діяльності на фінансових ринках. Окрім цього, вони можуть вимагати кращого захисту прав акціонерів (особливо міноритаріїв), заборону на використання інсайдерської інформації при здійсненні операцій з цінними паперами, забезпечення рівних прав з іншими кредиторами при банкрутстві підприємств – емітентів облігацій.

Належне функціонування інституційних інвесторів вимагає наявності стабільної та ефективної інфраструктури фінансового ринку, яка включає в себе наступні елементи: законодавчо-нормативне забезпечення, систему бухгалтерського обліку, органи державного регулювання і нагляду, систему клірингу і розрахунків, інфраструктуру для торгів цінними паперами.

Система законодавчо-нормативного забезпечення відіграє фундаментальну роль в цій інфраструктурі, забезпечуючи додержання прав власності та інших законодавчих норм, які регулюють фінансові ринки і діяльність фінансових посередників на них. Нормативно-правове забезпечення відіграє вирішальну роль в таких процесах, що проявляється в його специфічних функціях.

Першою істотною функцією є вимоги для точного розкриття всієї істотної інформації, що сприяє створенню прозорого фондового ринку за рахунок оприлюднення фінансових даних про діяльність інституційних інвесторів. Другою важливою функцією є усунення практики використання інсайдерської інформації при проведенні торгів цінними паперами. Третя функція полягає у створенні справедливих норм захисту прав акціонерів, включаючи міноритаріїв, а також впровадження ефективних механізмів корпоративного управління при схваленні акціонерами ключових корпоративних рішень.

Окрім законодавчо-нормативного забезпечення і діяльності органів державного регулювання важливе значення для розвитку фондового ринку та інституційних інвесторів мають саморегулювальні організації.

Професійне управління активами є невід'ємною складовою інфраструктури фінансового ринку. Воно має суттєвий вплив на структуру і методи роботи інших

учасників фінансового ринку. Технічні і експлуатаційні вимоги у поєднанні із загальним зростанням сфери управління активами мають первинне значення для створення умов, в яких працюють інституційні інвестори.

Ліквідність фондових ринків як один із ключових компонентів в їх структурному розвитку багато в чому визначається активністю інституційних інвесторів: їх арбітражні та торгівельні операції, управлінням інвестиційними портфелями призводять до підвищення загальної ліквідності фондових ринків. Важливими компонентами високоліквідного ринку є сучасні засоби комунікації та інформаційні системи ведення торгів, надійні системи клірингу і розрахунків між учасниками торгів на фондовому ринку, які разом дозволяють проводити швидке виконання ордерів на купівлю-продаж цінних паперів без значних коливань в цінах активів і суттєвих транзакційних витрат.

Активна участя інституційних інвесторів в біржовій торгівлі призвела до появи нових типів біржових контрактів та фінансових інструментів, які задовольняли специфічні вимоги цих учасників фондового ринку.

Зміни в інфраструктурі фінансових ринків, направлених на покращення їх ліквідності, сприяли одночасному зниженню непрямих торгівельних витрат. Пошук більш ефективних шляхів проведення торгів також привів до розвитку альтернативних і нетрадиційних торгівельних систем, зокрема проп-трейдингу (Proprietary Trading). Таким чином, інституційні інвестори позбулись проміжної ланки – брокерів – при здійсненні торгівлі цінними паперами (процес отримав назву дисінтермедіація), а це, в свою чергу позначилося, на рівні прямих транзакційних витрат при проведенні операцій з цінними паперами.

Ще однією важливою структурною зміною на фондовому ринку під впливом інституційних інвесторів стала поява міжнародного лістингу компаній. Хоча цей процес частково пояснюється бажанням емітентів вийти на нові ринки капіталу, розширюючи при цьому коло потенційних інвесторів, але в той же час він пов'язаний із виникненням необхідності у інституційних інвесторів диверсифікувати інвестиційні портфелі, включивши в них цінні папери нерезидентів, знижуючи таким чином можливі втрати від розбалансування портфелів.

Процес фінансових інновацій (винахід, розробка і впровадження нових фінансових інструментів) був також досить сильно пов'язаний із розвитком інституційних інвесторів, у яких виникла потреба в індивідуальних фінансових інструментах. Фінансові інновації на фондовому ринку були стрімкими у 1980-90 рр., за рахунок чого інновації рухали фінансову систему до краю ефективності, у свою чергу сприяючи подальшим інноваціям. Зокрема, особливо значущим було зростання ролі ринків деривативів, векселів і сек'юритизованих цінних паперів. До середини 1980-х рр. інновації походили з Європи, а після цього більшість нововведень брало початок у США. Для цього періоду характерним є поява нових фінансових продуктів, які задоволяли потреби міжнародних банків в сфері ризик-менеджменту. Як показали дослідження Банку міжнародних розрахунків, свопи, форвардні контракти за відсотковими ставками, процентні опціони і ф'ючерси виступали як доповнення і альтернатива традиційним міжнародним міжбанківським депозитам. Збільшуючись у часі за обсягами, операції з деривативами виконували важливу функцію в управлінні активами інституційних інвесторів. Ці фінансові посередники, які звичайно використовували деривативи у своїй національній практиці намагались поширити їх і на закордонні фінансові ринки. За умови успіху їх впровадження, інновації в подальшому призводили до зростання обсягів міжнародних інвестицій.

Можна стверджувати, що сучасна інфраструктура фінансових ринків є невід'ємною частиною процесів розвитку національних інституційних секторів країн, що розвиваються. Як зазначалось раніше, це двосторонній динамічний процес. Це означає, що впровадження заходів, які сприяють розвитку основи системи

інституційного інвестування (наприклад, пенсійної реформи або через усунення окремих недоліків), буде стимулювати розвиток фондового ринку. В той же час політика, спрямована на розвиток інфраструктури фінансових ринків, є ключовим елементом побудови ринково орієнтованої національної системи інституційних інвесторів.

В той же час необхідно наголосити на певних проблемах, які стримуються розвиток інституційного сектору і фондового ринку в країнах, що розвиваються. Зокрема, центральною проблемою є законодавчо-нормативне забезпечення діяльності інституційних інвесторів, включаючи захист прав власників цінних паперів, чітке визначення інвестиційних цілей і ризиків, встановлення пруденційних нормативів і стандартів довірчого управління, прозорість процедур оцінки активів інституційних інвесторів і захисту їх цілісності. Нажаль, у країнах, що розвиваються, ці норми або відсутні, або виконуються частково. До того ж окремі види інституційних інвесторів не можуть активно розвиватись через низку інших причин.

Таким чином, окреслені проблеми країн, що знаходяться на етапі розвитку ринкових відносин, повністю повторюють ті досягнення, які вже присутні в розвинених країнах. Тому нормальнє функціонування фондового ринку і інституційних інвесторів вимагатиме (принаймні на початкових етапах) копіювання цих досягнень із врахуванням національної специфіки, запозиченням найкращого за результатами досвіду і практики роботи, включаючи впровадження необхідних елементів інфраструктури фінансового ринку. Без цих заходів еволюційний розвиток фондового ринку і системи інституційних інвесторів може розтягнутись на довгі роки.

Список використаної літератури:

1. Merton, R. C., Bodie, Z. A conceptual framework for analyzing the financial environment. [Електронний ресурс] / R.C. Merton, Z. Bodie. – Режим доступу: http://webhost.hec.fr/spaenjers/fm12pt/Articles/Merton_Bodie_Financial_system.pdf
2. Recent developments in international interbank relations [Електронний ресурс] // Basel: Bank for International Settlements. – 1992. – Режим доступу до журн.: <http://www.bis.org/publ/ecsc02.pdf>
3. European Institutional Asset Management Survey – 2011 [Електронний ресурс] // Invesco. – 2011 – Режим доступу до журн.: www.ipe.com/resources/view.php?data...name=eiams2011.pdf

Поліщук О.А.

к.е.н., доцент Таврійського університету імені В.І. Вернадського

ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ РИНКУ ПРАЦІ ЯК ОБ'ЄКТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Ступінь розвитку ринку праці безпосередньо впливає на процеси, що відбуваються в суспільстві. Ринок праці як невід'ємний елемент ринкової системи господарювання виконує найважливіші функції в системі відтворення робочої сили, розподілу її між галузями та секторами економіки, регулює обсяги попиту та пропозицій, надає дієвий імпульс професійної та територіальної мобільності. Тобто відносини на ринку праці не обмежуються тільки актом купівлі-продажу, вони зачіпають все, що пов'язано з системою соціального партнерства та захисту, освіти, професійної підготовки та перепідготовки кадрів, з управлінням зайнятістю на підприємствах, на регіональному та національному рівні.

Важливі теоретичні, методологічні та практичні питання щодо формування ринку праці, закономірностей його функціонування досліджено в працях відомих економістів С. Бандура, Д. Богіні, І. Бондар, Н. Волгіна, С. Злупко, С. Карташова, Г. Купалової, А. Чухно, О. Грішнова, Л. Лісогор, С. Калінина, В. Петюха та ін.